

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre til næste ordfører, som er fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre har længe været optaget af EF-Domstolen og synes, det er vigtigt, at vi koncentrerer os lidt om de domme, der rent faktisk er faldet, og også, om man kan se nogle generelle tendenser i de dømsafgørelser, der har været.

Man kan sige, at det her jo så er en udløber af den debat, vi har haft efter den konkrete dømsafgørelse, hvor vi har haft justitsministeren i et åbent samråd, lige så vel som vi har haft en høring om EF-Domstolens rolle. Det skal jeg lige vende tilbage til.

Men inden da vil jeg godt takke justitsministeren for talen her, for den forsøger dog i det mindste at opdele tingene og prøver i et nogenlunde rimeligt sprog – selv om det stadig er svært at holde sammen på det, er det sådan set ikke sprogets skyld, men mere det indholdsmæssige, der er svært – at klargøre, hvad det her drejer sig om.

I stedet for i virkeligheden at være så sur over, at vi har fået den dom, uanset om man ikke er enig i EF-Domstolens fortolkning af, efter hvilke paragraffer tingene skal foregå, så er det måske meget godt, at vi har fået sådan en konkret sag, som vi kan tage udgangspunkt i til vores videre diskussioner. For så bliver det faktisk en anelse mindre teoretisk, end man kan være tilbøjelig til.

Så selv om jeg ikke er begejstret for dommen på linje med alle andre, må man sige, at det måske er meget godt, at den er der, for så får vi det konkrete udgangspunkt, vi ofte savner, når vi diskuterer de her ting.

Det er jo blevet nævnt, at det er en opsigtvækkende dom, eller en dom, der i hvert fald er blevet kaldt opsigtvækkende, og det er Det Radikale Venstre enig i. Men jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at det sådan set ikke er den indholdsmæssige side, men mere den paragrafmæssige side, som er opsigtvækkende. Når jeg godt vil understrege det, er det, fordi det er den tidligere og nuværende regering, der faktisk har ønsket, at der er mulighed for, at landene kan straffe bestemte former for miljøskadelig adfærd.

Det er jo den rammeafgørelse, der er aftalt og vedtaget i Ministerrådet, og som i øvrigt er vedtaget i enstemmighed efter bestemmelserne i søjle 3. Så det er sådan set ikke det, at der er mu-

lighed for at straffe skadelig miljøadfærd, for det er vi enige i skal være muligt. Det, der er problemet, er den måde, EF-Domstolen har tolket tingene på, og Kommissionen, som bragte sagen til domstolene. For Kommissionen vurderer altså, at sagen skal behandles efter søjle 1, hvor der er overstatsligt samarbejde.

Hvis man vil det, kan denne her sag også bruges til at belyse nogle interessante institutionskonflikter, der faktisk er mellem Ministerråd, Kommission og Europa-Parlament. I dette tilfælde afgjorde EF-Domstolen altså sagen til Kommissionens fordel, til trods for at en række lande ikke var enige i, at der burde anlægges en sag, og i øvrigt ikke var enige i udfaldet heller, hvad man jo godt var klar over på forhånd.

Men sådan er det. Somme tider bliver det til fordel for Ministerrådet eller for Europa-Parlamentet. Det kan man ikke vide. Det afhænger selvfølgelig af det konkrete indhold.

Det Radikale Venstre er ikke i tvivl om, at man skal rette sig efter dommen. I modsætning til andre partier synes vi ikke, det er en god idé ikke at gøre det. Men det kan vi nok komme ind på senere.

Men spørgsmålet er, hvad vi så gør fremover. Der er Det Radikale Venstre enig i den holdning, som ministeren har lagt til grund, og som jo deles af et meget stort antal medlemmer af Ministerrådet, nemlig at den skal fortolkes meget snævert, og at den her dom skal være en undtagelse, ikke en generel regel.

Men vi må jo også erkende, at Kommissionen har en anden holdning. Også af den grund synes jeg, det kan være udmærket, at vi får en opfølgning, så vi ved, hvordan vi skal forholde os, også af hensyn til den kommende traktat, muligvis en forfatningstraktat i revideret udgave, eller hvad ved jeg, for så har vi igen et meget konkret udgangspunkt for vores diskussioner.

Kl. 13.15

Så selv om jeg ikke skal gå ind på forfatningstraktaten her, for det vil føre for vidt, så synes jeg godt, det her kan bruges som et grundlag for vores videre diskussioner om forfatningstraktaten eller den reviderede udgave af en forfatningstraktat.

Vi må så også konstatere, at under den EU-Domstols-høring, vi havde for nylig, var der nogen uenighed blandt eksperterne om, hvad det her ville føre til, og også derfor kan det jo være interessant, at der går videre med sagen.

Min tid er udløbet, der er en streng formand lige nu, så jeg skal stoppe her.